

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság

Pfv.VII.20.322/2012/6.szám

A Kúria mint felülvizsgálati bíróság a felülvizsgálati eljárásban a Dr. Bíró Ádám Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Bíró Ádám ügyvéd) által képviselt felperesnek - akinek pernyertessége érdekében Sz Zs, K S és G P beavatkozott - dr. Karsai Edina ügyvéd által képviselt alperes ellen közgyűlési határozat érvénytelenségének megállapítása iránt a Pesti Központi Kerületi Bíróság előtt 20.P.52.884/2008. számon indult és a Fővárosi Bíróság 2011. október 14-én meghozott 53.Pf.640.583/2010/2. számú jogerős ítéletével befejezett perében a jogerős ítélet ellen a felperes részéről előterjesztett felülvizsgálati kérelem folytán meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 10.000 (Tízezer) Ft felülvizsgálati eljárási költséget.

Ezen ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

i n d o k o l á s

Az alperes 2008. február 26-án megtartott közgyűlésén a tulajdonostársak a 2. számú határozattal elfogadták a közös képviselő 2007. évi elszámolását, egyúttal részére a felmentést megadták. A 3. számú határozattal a Számvizsgáló Bizottság beszámolóját fogadták el, a 4. számú határozattal pedig az alperes 2008. évi költségvetésének tervezetét.

A felperes keresetében mindhárom közgyűlési határozat érvénytelenségének megállapítását kérte a társasházakról szóló 2003. évi CXXXIII. törvény (Tht.) 42. § /1/ bekezdése alapján, arra való hivatkozással, hogy az a kisebbség jogos érdekeinek lényeges sérelmével jár. Utalt arra, hogy sem az elszámolásról, sem a költségvetés tervezetéről nem kapott előzetesen megfelelő tájékoztatást, az alperes könyvelése nem felel meg a számviteli

előírásoknak, a könyvelt számlák egy része pedig valótlan.

Az alperes a kereset elutasítását kérte. Érдеми ellenkérelmében először vitatta a felperes keresetének tényállításait, mivel álláspontja szerint az elszámolások és a költségvetés tervezete megfeleltek a jogszabályi előírásoknak, illetve a kisebbség jogos érdekének lényeges sérelmét sem okozták. Az elsőfokú eljárás során később arra is hivatkozott, hogy a jelen perben beavatkozóként eljáró G P által ugyanazon elsőfokú bíróság előtt, ugyanezen közgyűlési határozatok tekintetében a Pesti Központi Kerületi Bíróság előtt 7.P.52.825/2008. szám alatt folyamatban lévő perben jogerős bírósági ítélet megállapította ezen határozatok érvénytelenségét.

Az elsőfokú bíróság ítéletével megállapította, hogy az alperesi társasház 2008. február 26-án tartott közgyűlésén hozott 2., 3. és 4. számú határozatok érvénytelenek. Megítélése szerint a Pp. 229. § /1/ bekezdése értelmében a Pesti Központi Kerületi Bíróság 7.P.52.825/2008/16. számú jogerős ítélete nem eredményezett ítélt dolgot, ugyanis az eljárás nem ugyanazon felek között volt folyamatban, mint jelen perben, így a Pp. 130. § /1/ bekezdésének d) pontjára, illetve 157. § a) pontjára hivatkozással a per megszüntetésének nem volt helye. Az elsőfokú bíróság a Pesti Központi Kerületi Bíróság 7.P.52.825/2008/16. számú jogerős ítéletére - és az abban foglat indokokra - hivatkozással a felperes keresetét érdemben elbírálta és azt alaposnak találta.

Az alperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta és a keresetet elutasította. A fellebbezés indokaira tekintettel hangsúlyozta: a Tht. 42. § /1/ bekezdése önálló megtámadási jogot biztosít valamennyi tulajdonos számára. A csatolt iratokból megállapítható volt, hogy a Pesti Központi Kerületi Bíróság a 7.P.52.825/2008. számú perben más okból állapította meg a határozatok érvénytelenségét, mint amire a felperes jelen perben hivatkozott. A bíróságnak a Pp. 213. § /1/ bekezdése alapján a keresetről és nem annak okáról kell döntenie. A kereset a perbeli közgyűlési határozatok érvénytelenségének megállapítása volt, melyek a 7.P.52.825/2008/16. számú jogerős ítélet következtében érvénytelenek. Ezek a határozatok így már egyetlen tulajdonosra sem rónak kötelezettséget, illetve nem biztosítanak számukra jogosultságot. Mivel a megállapított érvénytelenség valamennyi tulajdonostársra kihat, már nincs olyan határozat, ami támadható lenne, ezért a per tárgya lényegében megszűnt és így a keresetet el kellett utasítani.

A jogerős ítélet ellen benyújtott felülvizsgálati kérelmében a felperes elsődlegesen a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és az

elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte. Kifejtette a kereset elutasítására csak akkor kerülhet sor, ha a bíróság a támadott határozatokat érvényesnek tartja. Ha az ismételt döntés kizárt, a per megszüntetéséről kell dönten.

Abban az esetben, ha a felülvizsgálati kérelemmel támadott jogerős határozat kereseti kérelmet elutasító döntése nem minősülne jogszabálysértőnek, úgy másodlagosan azt kérte, hogy a jogerős ítéletnek a perköltségre vonatkozó rendelkezését akként változtassa meg a Kúria, hogy annak a felperest 189.000 Ft szakértői díj állam részére való megfizetésére történő kötelezését mellőzze, megállapítva, hogy azt a Magyar Állam viseli. Álláspontja szerint a jogerős ítélet a Pp. 213.§-ába ütköző módon nem bírálta el érdemben a keresetet: a magyar perjog nem ismeri a keresetnek a per tárgya megszűnésére alapított elutasítását, illetve a per tárgya megszűnésének intézményét sem. A másodfokú bíróság annak ellenére a felperest kötelezte a perköltség viselésére, hogy maga is érvénytelennek tartotta a perbeli határozatokat. Ebből az következik, hogy a felperest kell pernyertesnek tekinteni, és nem lehet őt a perköltség viselésére kötelezni.

A felperes hivatkozott arra is, hogy az elsőfokú eljárás során a bíróság előtt ismert tény volt, hogy ugyanazon bíróság előtt, ugyanazon közgyűlési határozatok érvénytelenségének megállapítása iránt - más tulajdonostárs által indított - per volt folyamatban. Sz Zs beavatkozó 2009. március 30-án kelt beadványában tájékoztatta erről a bíróságot és egyidejűleg a perek egyesítését indítványozta. Az elsőfokú bíróság annak ellenére nem tett eleget ennek a kérelemnek, hogy a perek egyesítése esetén a szakértői költség nem merült volna fel. Az elsőfokú bíróság számára 2009. szeptember 2-án bejelentésre került, hogy a támadott közgyűlési határozatok érvénytelensége tárgyában folyamatban lévő másik perben jogerős ítélet született. Az elsőfokú bíróság ennek ellenére ugyanazon a napon, 2009. szeptember 2-án kelt végzésével rendelkezett a szakértői bizonyítás elrendeléséről, amely a jogerős ítélet miatt akkor már felesleges volt. Mindezek alapján ez a szakértői költség a Pp. 78. § /5/ bekezdése szerint a bíróság érdekkörében felmerült elhárítható ok következtében keletkezett, ezért azt a Magyar Államnak kell viselnie.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte. Álláspontja szerint a közgyűlési határozat érvénytelenségének megállapítása mindenkivel szemben hatályos, a jelen perben ítélt dolog tárgyában kívánt igényt érvényesíteni a felperes.

A Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275. § /2/ bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálta felül és azt az

abban megfogalmazott indokok alapján nem találta jogszabálysértőnek.

A Pp. 229. § /1/ bekezdése értelmében az ítélet anyagi jogereje az ugyanazon felek egymás elleni új kereset indítását zárja ki az ugyanabból a tényalapról származó ugyanazon jog iránt. Ez a jogszabályi rendelkezés tehát félazonosságot követel meg az anyagi jogerő tekintetében.

A peranyagból egyértelműen megállapítható, hogy a felperes a Pesti Központi Kerületi Bíróság 7.P.52.825/2008. szám alatt folyamatban volt perben beavatkozóként és nem felperesként vett részt. A Pp. 54-57. §-ai értelmében a beavatkozó speciális perbeli személy, akit nem illet meg a fél jogállása. Mindebből pedig az következik, hogy a 7.P.52.825/2008/16. számú ítélet anyagi jogereje jelen per felperesére nem terjed ki.

A másodfokú bíróság tehát jogszabálysértés nélkül jutott arra a következtetésre, hogy a per megszüntetésének a Pp. 157. § a) pontja alapján nincs helye, és helyesen állapította meg azt is, hogy a keresetet ezért érdemben kell elbírálnia. A Kúria egyetért a másodfokú bíróság azon érvelésével, hogy amennyiben társasház közgyűlési határozatát bíróság jogerősen érvénytelennek nyilvánította, azt úgy kell tekinteni, hogy abból semmilyen jog és kötelezettség senkire nézve nem keletkezik. Az ilyen jogerős ítélet erga omnes hatálya miatt az érvénytelenség megállapítását ismételten vitássá tenni, az érvénytelenséget ismételten megállapítani nem lehet.

A felperes a perköltséget megállapító rendelkezés tekintetében a szakértői díj viselésére vonatkozó részt is támadta. A Kúria megítélése szerint - a felperes által a felülvizsgálati kérelmében hivatkozott perbeli nyilatkozatokkal ellentétben - az volt megállapítható, hogy a felperes mindvégig tudott a másik eljárásról, mivel abban beavatkozóként vett részt. Ezért tudta, vagy gondos eljárás esetén tudnia kellett volna, hogy a Pesti Központi Kerületi Bíróság 7.P.52.825/2008/16. számú ítéletének a per tárgyát képező közgyűlési határozatok érvénytelenségét megállapító rendelkezése 2009. július 2-án jogerőre emelkedett. Ennek ellenére éppen a felperes volt az, aki a 2009. szeptember 2-án megtartott tárgyaláson maga kérte a korábban kirendelt szakértő helyett új szakértő kirendelését arra való hivatkozással, hogy szeretné az eljárást minél hamarabb befejezni. Ezt a költséget tehát egyértelműen és kizárólag a felperes eljárási cselekménye okozta.

A Pp. 78. § /5/ bekezdése értelmében a feleket nem lehet kötelezni olyan költségek viselésére, amelyek a bíróság érdekkörében felmerült - egyébként elhárítható - ok következtében keletkeztek. A Kúria

megítélése szerint a fent kifejtettekre tekintettel a felperes költsége saját magatartása folytán keletkezett és a bíróság nem volt abban a helyzetben, hogy felismerje, a költség keletkezése elhárítható. A bíróság ugyanis arról, hogy a perbeli közgyűlési határozatok érvénytelenségét megállapító ítélet 2009. július 2-án jogerőre emelkedett, csak a szakértői vélemény beszerzését követően 2009. december 10-én szerzett tudomást, szemben ugyanis a felülvizsgálati kérelemben írtakkal a 2009. szeptember 2-i jegyzőkönyv nem azt tartalmazta, hogy a hivatkozott ítélet jogerőre emelkedett, hanem épp azt, hogy az még nem jogerős.

A fenti jogi álláspont megváltoztatását nem eredményezheti, hogy Sz Zs beavatkozó 2009. március 30-án bejelentette, miszerint ő is megtámadta a 4/2008.(02.26.) számú közgyűlési határozatot, mely eljárásban kérte a perek egyesítését. Jelen perben sem a peres felek, sem a beavatkozó nem kérte a perek egyesítését, de ha kérték volna, annak elrendelése, figyelemmel a Pp. 149. § /2/ bekezdésében írtakra, nem volt az eljáró bíróság kötelezettsége, a költség felmerülését a felperes a perek egyesítése hiányában is elháríthatta volna.

Mindezekre figyelemmel a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275. § /3/ bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A felperes a felülvizsgálati eljárásban pervesztes lett, ezért a Kúria őt kötelezte a Pp. 270. § szerint alkalmazandó 78. § /1/ bekezdése alapján - figyelemmel a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet /3/ és /5/ bekezdésére - az alperesnek a felülvizsgálati eljárásban felmerült és igazolt ÁFA-t nem tartalmazó költségeinek a megtérítésére.

Budapest, 2013. január 8.

Dr. Vezekényi Ursula sk. a tanács elnöke, Dr. Osztovits András sk. előadó-bíró, Dr. Pethőné dr. Kovács Ágnes sk. bíró

A kiadmány hitelével:

/Seres Józsefné/

bíróági tisztviselő